Kraków dnia 1 października 1933 r.

KRAKOWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 19.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Dział urzędowy.

137

Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 30 sierpnia 1933 r.
w sprawie przepisów miejscowych o wznoszeniu i naprawie budynków nieogniotrwałych w miastach Bieczu i Gorlicach.

Na podstawie art. 415 pkt. c. i art. 408 pkt. 4. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663), na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 1 stycznia 1933 r. L: XI-B. II-1-3-1/32, oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Gorlicach z dnia 14 maja 1932 r., zarządzam co następuje:

§ 1. Wznoszenie nowych tudzież nadbudowa i powiększenie istniejących, stałych budynków nieogniotrwałych, zarówno drewnianych, jak i budynków o ścianach z materjałów niezapalnych w szkielecie drewnianym (mur pruski) jest dopuszczalne z ograniczeniami, przewidzianemi niżej w §§ 3 i 4, w następujących częściach miast Biecza i Gorlic:

a) w mieście Bieczu: na terenach, znajdujących się w granicach gminy miasta Biecza, z wyjątkiem obszaru szerokości 200 m, położonego na północnej stronie toru kolejowego i wzdłuż tego toru, na przestrzeni od góry Król. Jadwigi do drogi Binarowskiej;

b) w mieście Gorlicach:

1) wzdłuż ulicy Bieckiej: od Glinika Marjampolskiego po Zakłady przemysłowe Dr. Al. Hr. Skrzyńskiego;

2) wzdłuż ulicy Słowackiego: po obu stronach ulicy między rzeką Ropą a domem p. Jaska;

3) na terenach parku miejskiego i terenach prywatnych po wschodniej stronie Ropy i Sękówki;

4) w dzielnicy Łęgi;

5) wzdłuż ulicy Węgierskiej, od odlewni Wegnera ku Siarom po obu stronach ulicy;

6) w dzielnicy Blich,

7) w dzielnicy Magdalena,

8) wzdłuż ulicy Stróżowskiej po obu stronach ulicy od przecznicy obok domu Marji Probulskiej, prowadzącej do Stawisk;

9) na terenach po północnej stronie od potoku Stróżówka i potoku, płynącego z dzielnicy Korczak do granicy gminy Stróżówki;

10) w całem przedmieściu Korczak.

§ 2. Dokonywanie wszelkiego rodzaju napraw i zmian stałych istniejących budynków nieogniotrwałych, z wyjątkiem ich nadbudowy i powiększenia, przewidzianych w art. 333, punkcie a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), jest dozwolone na całym obszarze miast Biecza i Gorlic.

§ 3. Wznoszenie na obszarach, na których stawianie budynków nieogniotrwałych jest dozwolone, stodół lub innych budynków nieogniotrwałych dla przechowywania płodów rolnych, jak zboże, siano i t. p., dopuszcza się tylko w wypadkach usprawiedliwionej konieczności na terenach, zajętych wyłącznie pod gospodarkę rolną lub ogrodniczą, w odstępie co najmniej 20 m od innych budynków, od granicy sąsiednich nieruchomości i od linji ulicy.

§ 4. Właściwa władza budowlana może zabronić wznoszenia nowych i dokonywania zmian istniejących stałych budynków nieogniotrwałych na obszarach, na których wznoszenie budynków nieogniotrwałych jest dozwolone, gdy w sąsiedztwie projektowanego lub istniejącego budynku nieogniotrwałego znajdują się budynki ogniotrwałe.

§ 5. Budynki tymczasowe mogą być wznoszone na całym obszarze miast Biecza i Gorlic, jednak tylko na czas ograniczony, nie dłuższy od lat 5.

§ 6. Drobne budynki nieogniotrwałe, jak altany, gołębniki i t. p. mogą być wznoszone na całym obszarze miast Biecza i Gorlic z warunkiem, aby nie szpeciły wyglądu ulicy.

§ 7. Budynki nieogniotrwałe nie mogą posiadać więcej niż 2 kondygnacje, przyczem urządzenie nad piętrem mieszkalnych poddaszy jest wzbronione. Wysokość tych budynków nie może przekraczać 7 m.

§ 8. Grubość ścian z bali przy konstrukcji wieńcowej lub ramowej, jako też ścian ryglowych powinna wynosić co najmniej 0,15 m., przyczem w budynkach, przeznaczonych na pobyt ludzi, ściany powinny otrzymać odpowiednią izolację cieplną.

§ 9. Przeznaczone na pobyt ludzi budynki nieogniotrwałe powinny być wznoszone na fundamentach o wysokości co najmniej 0,40 m. nad poziomem otaczającego terenu. Fundamenty budynków bez piwnic powinny posia-

dać otwory do przewietrzania oraz izolację od wilgoci gruntowej.

§ 10. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Bronisław Pieracki
Minister Spraw Wewnętrzych.

138

Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 30 sierpnia 1933 r.
w sprawie miejscowych przepisów o wznoszeniu i naprawie budynków nieogniotrwałych w m. Limanowej.

Na podstawie art. 415 pkt. c i art. 408 pkt. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) na wniosek Wojewody w Krakowie z dnia 23 listopada 1932 r. Nr. IX. 8-II-1-3-27, oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Limanowej z dnia 30 września 1932 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Wznoszenie nowych, nadbudowa i powiększenie tudzież wszelkiego rodzaju zmiany i naprawy istniejących stałych bndynków nieogniotrwałych, zarówno drewnianych jak i budynków o ścianach z materjałów niezapalnych w szkielecie drewnianym (mur pruski) jest dopuszczalne z ograniczeniami przewidzianemi niżej w §§ 2 i 3 na całym obszarze miasta Limanowej.

§ 2. Wznoszenie stodół lub innych budynków nieogniotrwałych dla przechowywania płodów rolnych, jak zboże, siano, i t. p., dypuszcza się tylko w wypadkach usprawiedliwionej konieczności na terenach, zajętych wyłącznie pod gospodarkę rolną lub ogrodniczą, w odstępie co najmniej 20 metrów od innych budynków, od granic sąsiednich nieruchomości i od linji ulicy.

§ 3. Właściwa władza budowlana może zabronić wznoszenia nowych i dokonywania zmian istniejących stałych budynków nieogniotrwałych na obszarze miasta Limanowej, gdy w sąsiedztwie projektowanego, względnie istniejącego budynku nieogniotrwałego znajdują się budynki ogniotrwałe.

§ 4. Budynki nieogniotrwałe nie mogą posiadać więcej niż dwie kondygnacje, przyczem urządzanie nad piętrem mieszkalnych poddaszy jest wzbronione. Wysokość tych budynków nie może przekraczać 7 metrów.

§ 5. Grubość ścian z bali przy konstrukcji wieńcowej, ramowej lub ze ścian ryglowych, powinna wynosić co najmniej 18 cm., przyczem w budynkach, przeznaczonych na pobyt ludzi, ściany powinny otrzymać odpowiednią izolację cieplną.

§ 6. Przeznaczone na pobyt ludzi budynki nieogniotrwałe powinny być wznoszone na fundamentach o wysokości co najmniej 40 cm. nad poziomem otaczającego terenu.

Fundamenty budynków bez piwnic powinny posiadać otwory do przewietrzania, oraz izolację od wilgoci gruntowej.

§ 7. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Bronisław Pieracki
Minister Spraw Wewnętrznych.

139

Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 30 sierpnia 1933 r.
w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów w mieście Limanowej i gminie Mszana Dolna.

Na podstawie art. 415 punkt c. i art. 408 punkt 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 23 listopada 1932 r. L:XI-B-II-1-3-27, oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Limanowej z dn. 30 września 1932 r., zarządzam co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe w mieście Limanowej i gminie Mszana Dolna powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminaeh niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w którym niema palenisk.

§ 2. Kanały dymowe oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości bądź dłu-

gości. Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczenia pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności należy zbadać, czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, winny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych — co 6 tygodni,

2) kominów palenisk kuchen i pralen w restauracjach, kawiarniach, szpitalach i t. p. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc,

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy,

4) kominów, doprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania — 2 razy w okresie zimy, a w domach małych do 3-ch mieszkań — jeden raz w okresie zimy,

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania, — w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych właściwa władza budowlana może żądać częstszego oczyszczenia kominów. Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały odprowadzające dym do palenisk kuchennych, pomiędzy godziną 11 a 15. O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy, których nie można oczyszczać zwykłym sposobem, takie zwłaszcza, w których sadza się zeszkliła, powinny być wypalone. Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania komina powinny być określone w pozwoleniu.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9. W razie gdyby właściciel domu, pomimo potrzeby, zaniedbywał czyszczenia kominów lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub oczyszczanie komina kosztem właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. W czasie czyszczenia zarówno właściciel nieruchomości, jak i mieszkańcy powinni umożliwiać kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, o ile to jest niezbędne dla czyszczenia kominów.

§ 12. Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1. utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia;

2. dostarczyć naczyń do zbierania sadzy oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu;

3. dostarczyć materjał niezbędny do wypalania sadzy.

§ 13. Magistrat (Urząd gminny) obowiązany jest przechowywać książki, zawierające ewidencję czyszczenia kominów wszystkich domów i wydawać te książki kominiarzom lub organom kontrolnym w celu uskutecznienia właściwych adnotacyj oraz okazywać je na żądanie właścicielom nieruchomości w celu zaznajomienia się właścicieli nieruchomości z treścią tych książek.

§ 14. Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokładności w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek a także urządzeń kominiarskich pomocniczych jak ław, drabin i t. p.

i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — właściwej władzy budowlanej. Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 15. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Bronisław Pieracki
Minister Spraw Wewnętrznych.

140

Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 30 sierpnia 1933 r.
w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów w miastach: Myślenice, Dobczyce i Jordanów.

Na podstawie art. 415 pkt. c) i art. 408 pkt. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 17 stycznia 1933 r. L: XI-B-II-1-3-3, oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Myślenicach z dnia 7 grudnia 1932 r. Nr. I. Bud. 3327/1 32, zarządzam co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe w miastach: Myślenice, Dobczyce i Jordanów powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminach niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk.

§ 2. Kanały dymowe oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości, bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczenia pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk. Po wykonaniu czynności należy zbadać, czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód

§ 3. Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sądzę, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno się odbywać w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych-co 6 tygodni,

2) kominów palenisk kuchen i pralen w restauracjach, kawiarniach, w szpitalach i t. p. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc,

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy,

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania — dwa razy w okresie zimy, a w domach małych do trzech mieszkań — jeden raz w okresie zimy,

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania — w okresach, ustalonych w każdym odzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych właściwa władza budowlana może żądać częstszego oczyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały, odprowadzające dym od palenisk kuchennych, pomiędzy godziną 11 a 15.

O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia,

§ 7. Kominy, których nie można oczyszczać zwykłym sposobem, takie zwłaszcza, w których sadza się zeszkliła, powinny być wypalone.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania komina powinny być określone w pozwoleniu.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Pod-

czas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9. W razie, gdyby właściciel domu pomimo potrzeby zaniedbywał czyszczenia kominów, lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalenie lub oczyszczenie komina kosztem właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. W czasie czyszczenia, zarówno właściciel nieruchomości, jak i mieszkańcy powinni umożliwiać kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, o ile to jest niezbędne dla czyszczenia kominów.

§ 12. Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1. utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wejścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia;

2. dostarczyć naczyń do zbierania sadzy oraz usuwać z terenu nieruchomośei sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu;

3. dostarczyć materjał niezbędny do wypalania sadzy;

4. przechowywać w miejscu dostępnem specjalną książkę kontroli, wydaną przez Magistrat dla odnotowywania dokonanych czyszczeń przez kominiarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13. Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokładności w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominiarskich pomocniczych, jak ław, drabin itp. i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a w razie nieusunięaia braków, właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Bronisław Pieracki
Minister Spraw Wewnętrznych.

141

Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 sierpnia 1933 r.

w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów w miastach: Nowym Targu i Czarnym Dunajcu.

Na podstawie art. 415 pkt. c i art. 408 pkt. 15. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dn. 17 stycznia 1933 r. L: XI B-II-1-3-3, oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Nowym Targu z dnia 16 listopada 1932 r., zarządzam co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe w miastach: w Nowym Targu i Czarnym Dunajcu powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminach niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk.

§ 2. Kanały dymowe oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczenia pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk,

Po wykonaniu czynności należy zbadać, czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych — co 6 tygodni,

2) kominów palenisk kuchen i pralen,

w restauracjach, kawiarniach, szpitalach i t. p. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc,

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy,

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania — dwa razy w okresie zimy, a w domach małych do 3-ch mieszkań — jeden raz w okresie zimy,

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania — w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych właściwa władza budowlana może żądać częstszego oczyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały, odprowadzające dym od palenisk kuchennych pomiędzy godziną 11 a 15.

O terminie czyszczenia kominów powinien kominiarz uprzednio zawiadomić właścicieli, względnie zarządców domów, którzy powinni termin ten podać do wiadomości lokatorów.

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy, których nie można oczyszczać zwykłym sposobem, takie zwłaszcza, w których sadza się zeszkliła, powinny być wypalone.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania komina powinny być określone w pozwoleniu.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy dzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier..

§ 9. W razie, gdyby właściciel domu pomimo potrzeby zaniedbywał czyszczenia kominów lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub oczyszczanie komina kosztem właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. W czasie czyszczenia zarówno właściciel nieruchomości, jak i mieszkańcy powinni umożliwiać kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, o ile to jest niezbedne dla czyszczenia kominów.

§ 12. Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1. utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia;

2. dostarczyć naczyń do zbierania sadzy oraz usunąć z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu;

3. dostarczyć materjał, niezbędny do wypalania sadzy,

4. przechowywać w miejscu dostępnem specjalną książkę kontroli, wydaną przez Magistrat dla odnotowywania dokonanych czyszczeń przez kominiarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13. Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokładności w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominiarskich pomocniczych — jak ław, drabin i t. p., i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14 Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Bronisław Pieracki
Minister Spraw Wewnętrznych

142

Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 30 sierpnia 1933 r.
w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów w gminach: Nowy Sącz, Stary Sącz, Grybów, Piwniczna, Muszyna, Łącko, Tylicz, Krynica-wieś i Żegiestów-wieś.

Na podstawie art. 415 punkt c i art. 408 punkt 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczy-

pospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Wojewody Krakowskiego z 17 stycznia 1933 r. L: XI—B. II—1—3—3, oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Nowym Sączu z dn. 26 listopada 1932 r., zarządzam co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe w gminach Nowy Sącz, Stary Sącz, Grybów, Piwniczna, Muszyna, Łącko, Tylicz, Krynica wieś i Żegiestów wieś powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminach niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk.

§ 2. Kanały dymowe oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczenia pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności należy zbadać, czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone, i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych — co 6 tygodni,

2) kominów palenisk kuchen i pralen w restauracjach, kawiarniach, szpitalach i t. p. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc,

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy,

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania — dwa razy w okresie zimy, a w domach małych do 3-ch mieszkań — jeden raz w okresie zimy,

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania — w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych właściwa władza budowlana może zażądać częstszego oczyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały odprowadzające dym od palenisk kuchennych pomiędzy godziną 11 a 15.

O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy, których nie można oczyszczać zwykłym sposobem, takie zwłaszcza, w których sadza się zeszkliła, powinny być wypalone.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania komina winny być określone w pozwoleniu.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć i przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9. W razie, gdyby właściciel domu pomimo potrzeby zaniedbywał czyszczenia kominów lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalenie lub oczyszczenie komina kosztem właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. W czasie czyszczenia zarówno właściciele nieruchomości, jak i mieszkańcy powinni umożliwić kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, o ile to jest niezbędne dla czyszczenia kominów.

§ 12 Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1) utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia,

2) dostarczyć naczyń do zbierania sadzy oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu,

3) dostarczyć materjał niezbędny do wypalania sadzy,

4) przechowywać w miejscu dostępnem specjalną książkę kontroli, wydaną przez Magistrat, dla odnotowywania dokonanych czyszczeń przez kominiarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13. Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokładności w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominiarskich pomocniczych, jak ław, drabin i t. p, i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków, właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14. Przepisy niniejsze w chodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Bronisław Pieracki
Minister Spraw Wewnętrznych.

143

Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 września 1933 r. w sprawie miejscowych przepisów o czyszczeniu kominów w miastach: Wadowice, Maków Małopolski, Lanckorona, Zator, Andrychów, Kalwarja Zebrzydowska.

Na podstawie art. 415 pkt. c. i art. 408 pkt. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), na wniosek Wojewody w Krakowie z dnia 7 marca 1933 roku oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Wadowicach z dnia 23 grudnia 1932 roku, zarządzam co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody domowe powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie, lub wypalanie w terminach niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są użytkowane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są użytkowane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk.

§ 2. Kanały dymowe oraz przewody łączące paleniska z temi kanałami powinny być czyszczone na całej wysokości bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczenia pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności należy zbadać, czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi, nie zostały zatkane sadzą lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, winny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkaniowych — co 4 tygodnie,

2) kominów palenisk kuchen i pralen w restauracjach, kawiarniach, szpitalach i t. p. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc,

3) kominów palenisk, pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy,

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania — dwa razy w okresie zimy, a w domach małych do 3-ch mieszkań — jeden raz w okresie zimy,

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania, — w okresach ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych właściwa władza budowlana może żądać częstszego oczyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i ka-

nały, odprowadzające dym od palenisk kuchennych pomiędzy godziną 11-tą a 15-tą.

O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy, których nie można oczyszczać zwykłym sposobem, takie zwłaszcza, w których sadza się zeszkliła, powinny być wypalane.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania komina winny być określone w pozwoleniu.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9. W razie gdyby właściciel domu pomimo potrzeby naniedbywał czyszczenia kominów, lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalenie lub czyszczenie komina kosztem właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. Właściciel nieruchomości i mieszkańcy powinni umożliwić kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, jeżeli to jest niezbędne dla wykonania ciążących na nich obowiązków.

§ 12. Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1) utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia;

2) dostarczyć naczyń do zbierania sadzy, oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypaleniu;

3) dostarczyć materjał niezbędny do wypalenia sadzy;

4) przechowywać w miejscu dostępnem specjalną książkę kontroli, wydaną przez Zarząd Miejski dla odnotowywania dokonanych czyszczeń przez kominiarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13 Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokładności w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominiarskich pomocniczych, jak ław, drabin i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonywane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Bronisław Pieracki

Minister Spraw Wewnętrznych.

144

Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 13 września 1933 r.

w sprawie podania Dr. med. Tadeusza Ostrowskiego o udzielenie koncesji na aptekę domową w Niedzicy.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 r. Dz. u. p. a. Nr. 5 z roku 1907 Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że Dr. med. Tadeusz Ostrowski wniósł dnia 1 czerwca 1933 r. do Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na aptekę domową w Niedzicy.

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie, lub pisemnie przedstawienie do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

145

Statut Komunalnej Kasy Oszczędności Związku Międzykomunalnego w Dąbrowie.

Związek Międzykomunalny w Dąbrowie działając na podstawie statutu uchwalonego przez Radę powiatową i miejską w Dąbrowie, a zatwierdzonego reskryptem Wojewody Krakowskiego z dnia 3 kwietnia 1933 r. Nr. Sa. I-4-1/33 organizuje Komunalną Kasę Oszczędności Związku Międzykomunalnego z siedzibą w Dąbrowie, opierając statut Kasy na rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339 oraz na rozporządzeniu wykonawczem Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424 jak następuje:

Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działania oraz cel Kasy.

§ 1. Komunalna Kasa Oszczędności Związku Międzykomunalnego w Dąbrowie zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Dąbrowie przez Związek Międzykomunalny w Dąbrowie.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony Związek jest Związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy stanowi obszar Związku Międzykomunalnego w Dąbrowie.

§ 2. Komunalna Kasa Oszczędności Związku Międzykomunalnego w Dąbrowie posiada odrębną osobowość prawną i w granicach niniejszego statutu korzysta z uprawnień przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339.

Kasie tej służy prawo otwierania oddziałów, jak również organizowania zakładów zastawniczych na podstawie uchwały stanowiącego organu związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3. Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności Związku Międzykomunalnego w Dąbrowie jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie, oraz uprzystępniać ludności tani kredyt.

Członkowie Związku Międzykomunalnego w Dąbrowie, który kasę zorganizował i jest jej związkiem poręczającym, ponoszą wobec osób trzecich solidarną odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy, w stosunku procentowym, określonym w statucie Związku Międzykomunalnego.

Związek poręczający przyznał tejże Kasie na kapitał zakładowy sumę Zł 5.000 (pięć tysięcy zł).

Organizacja Kasy

§ 4. Organami Kasy są:

1) Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy.

2) Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 5. Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem, składającem się z 10 członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gminnych wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat 5 stanowiący organ związku poręczającego. Najmniej połowa członków musi być wybranych z grona organu stanowiącego związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Z pośród członków wybranych z grona stanowiącego związku poręczającego wybiera Rada Kasy zwykłą większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę. — Przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego lub jego zastępca, o ile jest jednocześnie członkiem organu stanowiącego tegoż związku, może być wybrany na przewodniczącego Rady Kasy.

Na wypadek rozwiązania stanowiącego organu związku poręczającego i mianowania komisarza rządowego, Rada Kasy urzęduje aż do ponownego ukonstytuowania się nowego organu stanowiącego i dokonanego przezeń wyboru nowej Rady.

Ustępujący członkowie Rady mogą być ponownie wybrani. Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady Kasy w nowym składzie.

§ 6. Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności stanowi kolegjum złożone z 4-ch członków wybranych przez Radę Kasy większością głosów na lat pięć, na posiedzeniu w obecności conajmniej ⅔ członków Rady, oraz ze stałego płatnego dyrektora względnie kierownika biura.

Przy wyborze głosuje się na każdego członka osobno. Naczelnik Zarządu wybierany jest przez członków Zarządu z ich grona na taki sam okres czasu i jest przewodniczącym Zarządu. — Wybór jego wymaga zatwierdzenia ze strony organu poręczającego.

Naczelnikiem Zarządu może być wybrany

płatny dyrektor lub kierownik Kasy. Równocześnie z wyborem naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wybór jego zastępcy. Na członków Zarządu nie można powoływać członków zarządów, dyrektorów względnie kierowników instytucyj kredytowych znajdujących się na obszarze działalności związku poręczającego Kasy.

§ 7. Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy. W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związku poręczającego inną odpowiednią osobę na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka Zarządu. Członkowie Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika ani poręczyciela Kasy, natomiast członkowie Rady Kasy tylko za specjalną uchwałą Rady Kasy.

§ 8. Rada Kasy wyraża wolę swoją w formie uchwał. Uchwałom Rady Kasy zastrzega się:

1) Ustanawianie regulaminów czynności własnych, komisyj, Zarządu, czynności wewnętrznych, oraz czynności pracowników Kasy.

2) Wybór i odwołanie Zarządu Kasy i komisyj.

3) Określenie przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

4) Zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów, oraz obejmowanie zarządów fundacyj.

5) Ustalanie preliminarzy Kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nieprzewidziane.

6) Ustalanie rodzaju, ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy, oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianownie płatnych dyrektorów i kierowników biur Kasy.

7) Ustalanie projektów zmian statutowych.

8) Nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego, oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z funduszu zasobowego.

9) Odstąpienie od sporów prawnych tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, mianowanie syndyka Kasy, oraz znawców dla oszacowania nieruchomości mających służyć za hipotekę dla pożyczek Kasy.

10) Postanawianie o wnioskach jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum Związku oddziałów jak również organizowania zakładu zastawniczego.

11) Ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy, oraz co do administracji wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów i zakładu zastawniczego.

12) Przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy, oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu zgodnie z § 28 statutu.

13) Postanawianie o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków powstałych z obrotów Kasy.

14) Postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek.

15) Ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiadania tychże, oraz wysokości i początku obowiązywania każdoczesnej stopy procentowej tak w stosunku do dłużników Kasy, jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyleń od ustalonych w powyższym względzie zasad.

16) Udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy, oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jakoteż udzielania kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów i zakładów prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania, tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów.

17) Ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz przyznawanie remuneracyj dla członków Zarządu Kasy i pracowników.

18) Ustalanie przepisów służbowych dla pracowników Kasy oraz statutu emerytalnego dla pracowników Kasy.

19) Ustanawianie przepisów dyscyplinarnych dla pracowników Kasy, określenie władz dyscyplinarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencji.

20) Wystąpienie do organu stanowiącego

związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy.

21) Wydawanie opinji i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkimi wnioskami do władz w sprawach Kasy.

§ 9. Posiedzenie Rady Kasy zwołuje przewodniczący, a w razie jego przeszkody zastępca w miarę potrzeby, przynajmniej jednak raz na kwartał.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub na pisemny wniosek conajmniej 7 członków Rady, z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłymi nastąpić powinno przynajmniej na trzy dni przed terminem posiedzenia zapomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad. — Zaproszenie pisemne doręczone być winno za potwierdzeniem odbioru. Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady, oraz kieruje jej obradami.

§ 10. Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy. Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił dwa kolejne posiedzenia Rady Kasy, traci mandat z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza wypadkami przewidzianymi w § 7 ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym, członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z tymi samymi skutkami, co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasę.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność w wysokości ustalonej uchwałą Rady Kasy.

§ 11. Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej niż połowa statutowej liczby członków Rady Kasy.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w wypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawach od 1—9 wymienionych w § 8-ym tegoż statutu.

W każdym z powyższych 9 przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę zwyczajną większością głosów, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych conajmniej 2/3 członków Rady.

O ile na dwóch kolejnych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady, naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, którego organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 12. Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada, w razie równości głosów przy wyborach rozstrzyga los wyciągnięty przez przewodniczącego. Głosowanie jest jawne. Na żądanie bezwzględnej większości obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach oraz w sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 13. Członek Rady powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany. Gdyby Rada Kasy wskutek tego stała się niezdolną do powzięcia uchwały, natenczas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy.

Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza koleją mowców.

Pracownicy Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień, względnie referowania spraw.

§ 14. Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać ze swego grona komisje. Na posiedzeniach tych komisyj przewodniczy przewodniczący Rady Kasy lub jego zastępca. W wypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich, lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa, komisja wybiera przewodniczącego ze swego grona.

§ 15. Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokół. Do protokołu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu, przewodniczącego, piszącego protokół, członków Rady, członków Zarządu Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za" oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie-

usprawiedliwili swej nieobecności na posiedzeniu.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Rady Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokół, oraz przez jednego członka Rady Kasy.

§ 16. Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przedewszystkiem:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy;

b) kierownictwo administracją Kasy, oraz nadzór nad administracją jej osobnych urządzeń, a w szczególności jej oddziałów i zakładów zastawniczych;

c) sporządzanie preliminarza rocznych przychodów i wydatków administracyjnych Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;

d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;

e) nadzór zwierzchni nad pracownikami Kasy, oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;

f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jakoteż o należyty obrót pieniężny i prowadzenie wszystkich operacyj Kasy, z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;

g) przyjmowanie i oddalanie nieetatowych pracowników i sług, wyznaczanie im płac w granicach przez Radę Kasy określonych, przedstawianie wniosków co do nominacji na posady etatowe i co do awansów etatowych pracowników i sług, dalej co do mianowania syndyka, ocenicieli i cenzorów;

h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach określonych wewnętrznym porządkiem czynności Kasy;

j) wyznaczanie dni i godzin przyjmowania klientów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;

k) przygotowanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

l) udzielanie pracownikom Kasy urlopów oraz zaliczek na płacę i zapomóg w granicach norm obowiązujących pracowników umysłowych;

m) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie niezastrzeżonych.

§ 17. Zarząd Kasy obowiązany jest dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klientów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 9—15 niniejszego statutu, z tą zmianą, że nieusprawiedliwiona nieobecność na trzech kolejnych posiedzeniach może spowodować pozbawienie mandatu. W posiedzeniach Zarządu bierze w miarę potrzeby udział syndyk z głosem doradczym.

§ 18. Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca. Jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem wszystkich pracowników Kasy.

Naczelnik Zarządu Kasy zastępuje Kasę na zewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Wychodzące od Kasy pisma oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być podpisane pod wyciśniętą firmą Kasy przez dwóch członków Zarządu Kasy.

Naczelnikowi Zarządu Kasy służy do dni trzech prawo sprzeciwu co do uchwał Rady i prawo wstrzymania postanowień Zarządu w przypadku:

a) jeżeli uchwała sprzeciwia się postanowieniom statutu;

b) jeżeli uchwała lub postanowienie zagraża interesom Kasy;

c) w sprawach przyznawania kredytów;

d) w sprawach personalnych pracowników Kasy.

Od postanowień Zarządu odwołuje się naczelnik Zarządu do Rady Kasy, od uchwał Rady do Rady Związku Międzykomunalnego w Dąbrowie .

§ 19. Pracownicy Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy, ani komisji rewizyjnej. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy ani też poręczycieli. Przepis ustępu pierwszego § 17 niniejszego statutu ma również do pracowników Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników Kasy

określają przepisy służbowe i uposażeniowe wydane przez Radę Kasy.

§ 20. Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem komisji rewizyjnej. Komisja ta jest organem kolegjalnem złożonem z 5 członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego na lat 5.

W skład komisji rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu, ani też pracownicy Kasy, natomiast mogą być do tej komisji powołane osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym jako jej asesorzy.

Członkowie komisji rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika ani poręczyciela do Kasy.

Przewodniczącego komisji rewizyjnej wybierają członkowie tej komisji z pośród swego grona.

Uchwały komisji rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność trzech członków komisji. Uchwały te powinny być protokołowane, zaś protokół podpisują wszyscy członkowie biorący udział w uchwałach.

Pozatem do członków komisji rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej komisji mają zastosowanie odpowiednie przepisy §§ 9, 10, 13, 15 niniejszego statutu.

§ 21. Obowiązkiem komisji rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i z zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy, a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizji określa osobny regulamin uchwalony przez organ stanowiący Związku poręczającego.

Komisja rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewanie rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń w szczególności jej oddziałów i zakładu zastawniczego Kasy.

W celu wykonania powyższych czynności wolno komisji rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy oraz pracowników wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisków i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa komisja rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu związku poręczającego, przysyłając równocześnie odpisy organowi wykonawczemu tego związku przy dołączeniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

Wydatki połączone z ewentualnem wynagrodzeniem członków komisji rewizyjnej określa organ stanowiący związku poręczającego i ponosi ten związek.

§ 22. Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy, jej oddziałów i zakładu zastawniczego Kasy, jakoteż w lokalach urzędowych członków Związku poręczającego.

Majątek i fundusze Kasy.

§ 23. Majątek Kasy stanowi majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku Związku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkładkujących i innych wierzycieli. Fundusze należące do majątku Kasy lub jej powierzone nie mogą być łączone z funduszami Związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 24. Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, `przeznaczony przedewszystkiem na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej niż 5% wkładek oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładek, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych wypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia niniejszego statutu.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za zezwoleniem władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku.

Pozatem fundusz zasobowy lokowanym być może tylko w sposób przewidziany w § 46 w punktach 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 25. Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na

pokrycie ewentualnych strat:

a) w dziale pożyczek wekslowych:

b) na różnicę kursów, walorów znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się wyłącznie z wykazanych księgami nadwyżek kursowych przy rocznem zamknięciu rachunków.

Przy obliczaniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładek oszczędności, fundusz ten nie może być policzany.

§ 26. Na zabepieczenie poszczególnych swych operacyj, jakoteż na własne cele inwestycyjne, uprawniona jest Kasa tworzyć również inne fundusze, przedewszystkiem fundusz emerytalny pracowników, fundusz waloryzacyjny, a to po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego. Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszów.

§ 27. Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość kapitału zakładowego, funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzoną ma być oddzielnie.

§ 28. Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszów jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięciem rachunków należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy przesłać najpóźniej do czterech miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu Związku poręczającego celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowem walory mające bieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego biegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazać w wartości nie przekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisywać na straty. Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i rozdziałem zysków oraz zamknięcie rachunkowe winny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący Związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 22 statutu niniejszego).

§ 29. Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładek oszczędnościowych i pożyczek hipotecznych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez 10 lat, natomiast może ona zniszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z pięciu lat wstecz. Okresy powyższe liczą się od daty odnośnych kwitów, zapisków względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz od daty ostatniego wpisu uskutecznionego na książeczce.

Operacje Kasy.

§ 30. Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacyj, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jakoteż firma jej ewentualnych oddziałów, zakładu zastawniczego oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacji Kasy, ani też żadnych transakcyj ze strony Związku poręczającego.

Operacje bierne.

§ 31. Kasa przyjmuje wkładki oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać na książeczki oszczędnościowe wkładów siadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdoczesnego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nie tylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 32. Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej 1 złotego. Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową uchwala Rada Kasy.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładek oszczędnościowych w następujących przypadkach:

a) gdy chodzi o wystawienie książeczki oszczędnościowej na obcą walutę;

b) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;

c) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładkowego;

d) gdy wkładca dopuścił się już raz nadużycia zaufania Kasy;

e) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 33. Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu najniższego.

Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład złożony na poszczególną książeczkę osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentu.

§ 34. Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w Kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także imię i nazwisko tej osoby.

W każdej książeczce uwidoczniony jest wyciąg statutu Kasy dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy.

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma wpłacona na książeczkę jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem kasjera także przez podpis członka Zarządu lub osobę upoważnioną do podpisu.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględnić, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się za pisemnem potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 35. Do umownego przeniesienia wierzytelności wynikających z książeczki oszczędnościowej — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawionej, wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności i całkowita wypłata lub częściowa wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa niema obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nieuzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki wystawione na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wyplaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona. Rada Kasy może ustalić, jakie najwyższe kwoty mogą być wypłacane bez uprzedniego wypowiedzenia.

Zarząd może wypłacić wkład i ponad umówione warunki, przyczem ma prawo odpowiednio zbonifikować dla Kasy procent.

§ 36. Wpłaty mogą być uskuteczniane również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. Wpisanie do książeczki oszczędnościowej uskutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty, oraz adresu wkładcy, względnie osoby, na ręce której wypłata ta ma nastąpić i za wyraźnem wskazaniem w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń co do odnośnego wkładu wypłacie takiej nie sprzeciwia się . — Kasa upoważniona jest do potrącenia z wkładu poniesionych przez siebie kosztów.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 37. Jeżeli wypłaty wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki

oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie.

Wypłaty oszczędności z takich książeczek można uskutecznić tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalne, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą, a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń.

Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać.

Wpisy o zastrzeżeniach, ich zmianie, lub cofnięciu należy uwidaczniać nietylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładek, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 38. Jeżeli między niniejszą Kasą, a innemi komunalnemi kasami oszczędności i gminnemi kasami pożyczkowo-oszczędnościowemi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojście do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy.

§ 39. Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek, dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca się co pół roku według połowy ustalonej stopy z upływem półrocza (lub rocznie).

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia powszedniego następującego po dniu wpłaty i liczy się do dnia powszedniego poprzedzającego dzień wypłaty, wszakże od wkładek przed upływem 15 dni odebranych Kasa nie daje procentu z wyjątkiem instytucyj finansowych, którym Zarząd Kasy może przyznać oprocentowanie za czas krótszy.

Oprocentowuje się tylko pełne złote, a ułamków groszy nie uwzględnia się przy obliczaniu procentów.

Oprocentowanie książeczek może być różne, w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładek.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy.

§ 40. Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić — nawet w wypadkach egzekucji tylko za przedłożeniem dotyczącej książeczki.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 41. W myśl art. 20 ust. 1 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności, Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339 wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów ulokowanych z bezpieczeństwem pupilarnem.

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe, względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenie pieniężne z innych tytułów wymagane. Jako wadja i kaucje składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 42. W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy; duplikat książeczki może być jednak wydany już po upływie sześciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy, lub jej oddziale, gdzie mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzia-

nego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie duplikatu oraz wypłata wkładów lub procentu po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną, nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzania wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 43. Przedawnienie wierzytelności z tytułu nie podniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jakoteż skapitalizowanych procentów od takich wkładów, następuje z upływem lat 30 od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty, względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczkę oszczędnościowej.

Bieg trzydziestoletniego przedawnienia w tych wypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą, względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym zgóry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższemi ograniczeniami, rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzania wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy. — W ciągu powyższego okresu osoby uprawnione do rozporządzania odnośnemi wierzytelnościami mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie, prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 44. Kasie przysługuje prawo wypowiadania wierzytelności. Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tegoż w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy.

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione według treści ogłoszenia.

Takie złożenie wspomnianej wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia niema obowiązku płacić lub doliczać dalszych procentów.

Operacje czynne.

§ 45. Kasa uprawniona jest:

1) Nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państw., akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem pupilarnem, obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucyj kredytowych, tudzież banków gwarantowanych przez związki komunalne oraz akcje wspólnych komunalnych instytucyj kredytowych;

2) udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1 najwyżej do wysokości [illegible] ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej, oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3) udzielać na hipoteki miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i pupilarnie zabezpieczonych z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem półrocznem wypowiedzeniem, oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości obciążonej pożyczką Kasy przez cały czas trwania pożyczki będą ubezpieczone od ognia na warunkach w poniżej § 46 niniejszego statutu osobno określonych;

4) nabywać wierzytelności hipoteczne zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w punkcie 3-cim;

5) udzielać na cele budowlane — w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót;

6) udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733 oraz późniejszych przepisów ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziału członkowskich oraz własnych funduszów spół-

dzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmują poza swymi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych funduszów za kredyt otwarty spółdzielni przez Kasę;

7) udzielać pożyczek za skryptami dłużnymi lub za wekslami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność conajmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8) dyskontować weksle zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla;

9) dyskontować nie wcześniej jednak, niż na sześć miesięcy przed terminem płatności:

a) książeczki oszczędnościowe, wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowe oszczędnościowe,

b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1 niniejszego §-fu,

c) kupony od wymienionych w punkcie 1 papierów procentowych;

10) umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem wolną gotówkę:

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim,

b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego,

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i Komunalnych Kasach Oszczędności;

11) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki conajmniej za poprzedniem półrocznem wypowiedzeniem.

§ 46. Budynki, nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę w myśl punktu 3 § 45 niniejszego statutu, powinny być przez cały czas trwania pożyczki ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych, lub komunalnych ubezpieczalniach wojewódzkich na sumę przewyższającą conajmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części pierwszych ³/₄ części ubezpieczonej wartości nieruchomości,

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą conajmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — w pierwszych ²/₃ częściach ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogarszania się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzyć od wartości szacunkowej. Szacunku może Kasa dokonać komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

§ 47. Kasa obowiązana jest posiadać, względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo pupilarne polskich papierach państwowych procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych conajmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych jeżeli ta suma przewyższa 200.000 złotych. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile jest to konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo pupilarne polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach, powinny w 20% swej wysokości względnie podwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczane być w wymienionych wyżej papierach.

W razie zamiaru nabycia i budowy własnego gmachu lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe stanowiące lokatę funduszu zasobowego pozbyć lub zastawić.

§ 48. Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli z uwidocznieniem zobowiązań zaciągniętych przez

tychże na własny rachunek, czy też drogą poręczeń w Kasie. — Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 49. Poza operacjami czynnemi, o których mowa w § 45 statutu niniejszego, może Kasa po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej:

1) udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych,

a) związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych,

b) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);

2) umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych, lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób przewidziany w §-fie niniejszym najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 50. Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej. Może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonarjuszom Kasy. Wreszcie Kasa jest uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

Inne operacje.

§ 51. Kasa ma prawo:

1) redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim, oraz innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu;

2) przyjmować za opłatą jako depozyta na przechowanie dokumenty, tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów;

3) załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych, dokumentów.

§ 52. W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, Kasa uprawnioną jest przedsiębrać następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego związku poręczającego własne realności,

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami wynikającemi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo pupilarne polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych,

c) prowadzić agentury Banku Polskiego, oraz Banków państwowych i komunalnych,

d) wynajmować schowki w swym skarbcu na warunkach przez Radę Kasy ustalonych,

e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne,

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszów, oraz w granicach funduszów, posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

Szczegółowe uprawnienie Kasy.

§ 53. Rządząca się niniejszym statutem Kasa, jako Komunalna Kasa Oszczędności jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339, tudzież rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424 wolna od podatków i świadczeń wymienionych szczegółowo w artykule 28 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, tudzież w § 52 rozporządzenia wykonawczego, wyżej cytowanego.

§ 54. W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery notowane na giełdzie mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nie notowane po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej. Papiery wartościowe przyjęte przez Kasę jako zastaw

udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacyj, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych.

Likwidacja Kasy.

§ 55. Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa. Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu w przypadkach określonych w ustępie 3 artykułu 30 wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy zarządzającej lub zatwierdzającej likwidację Kasy, jakoteż wdrożenie postępowania likwidacyjnego, ogłasza się w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu sześciu miesięcy.

Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie conajmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie.

Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiednich środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza. — Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem sześciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną powinna być na lat 30 do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. — Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przypadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji, oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu. Zwinięcie Kasy, jej oddziałów i zakładu zastawniczego podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

Władze nadzorcze.

§ 56. Władzą nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I Wojewoda, a w instancji II i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych działający w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 57. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy Władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla zarządu Kasy, do czasu wyboru nowych organów.

Wybór ten powinien nastąpić w ciągu 3-ch miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

Przepisy końcowe.

§ 58. Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Władzę Nadzorczą i ogłoszenia go w Dzienniku Wojewódzkim.

§ 59. Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu Władzy Nadzorczej.

Przewodniczący T. W. P.
Dr. Dorosz
Starosta powiatowy.

Urząd Wojewódzki Krakowski
Wydział Samorządowy
Nr. SF. II—12—2 33.

Kraków dnia 20 września 1933 r.

Na zasadzie art. 10, 31 i 33 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 18 kwietnia 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) oraz § 59 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dn. 26 marca 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424) i zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dnia 11 września 1933 r. zatwierdzam statut Kom. Kasy Oszczędności Związku Międzykomunalnego w Dąbrowie.

Za Wojewodę
Osiecki
Naczelnik Wydziału.

146

Ogłoszenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Krakowie

z dnia 16 września 1933 r.

w sprawie zwiększenia obszaru scalenia gruntów gminy Berest, powiatu nowosądeckiego.

Powiatowy Urząd Ziemski w Krakowie, podaje do publicznej wiadomości na zasadzie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92 z 1927 r. poz. 833.) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) i § 32 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 27 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 763) w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 919), że podlegającemi wykonaniu orzeczeniami Powiatowego Urzędu Ziemskiego z dnia 8 lipca i 11 sierpnia 1933 r. Nr. Rej. 1—2—Gr N. S. postanowiono zwiększyć ustalony orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Krakowie z dnia 25 września 1930 r. Nr. 2116 R. obszar scalenia gruntów gminy Berest, powiatu nowosądeckiego przez włączenie do niego gruntów położonych w gminie katastralnej Florynka, a to pgr. lk. 14325, 14326, 14327, 14328, 14329, 14330, 14331, 14332, 14333, 14334, 14335, 14336, 14337, 14338, 14339, 14340, 14341, 14567, 14568, 14571 1 14571 2 o łącznym obszarze 12,6460 ha, objęte orzeczeniem z dnia 8 lipca b.r. Nr. Rej. 1—2—Gr. N.S. oraz pgr. lk. 3915, 3916, 3917, 3919 3920, 3921, 3922, 3923, 3924, 3925, 3926, 3927 1, 3927 2, 7607, 7608, 7609, 17, 18, 20, 21, 22, i części pgr. lk. 14, 16, 25, 26, 11953, 11955|1, o łącznym obszarze 6.7169 ha, objęte orzeczeniem z dnia 11 sierpnia b. r. Nr. Rej. 1—2 Gr. N. S.

Komisarz Ziemski:
Inż. J. Wanic

Dział nieurzędowy.

P r z e t a r g i.

Komitet Budowy Szkoły Handlowej w Nowym Sączu ogłasza nieograniczony przetarg na wykonanie budowy gmachu Szkoły Handlowej w stanie surowym.

Ogólne i szczególne warunki oraz plany budowy są wyłożone do przeglądu w Magistracie w Nowym Sączu I. p. sala Nr. 24, gdzie również można nabyć podkłady ofertowe po cenie zł. 5.—. Wypełnione oferty wraz z dowodem złożonego wadjum do Kasy Miejskiej w Nowym Sączu w wysokości 5% od ogólnej sumy kosztorysowej składać należy w zapieczętowanych kopertach w Dyrekcji Szkoły Handlowej w Nowym Sączu Morawskiego 1., gabinet dyrektora do dnia 9 października 1933 r. do godziny 10. Termin otwarcia ofert dnia 9 października 1933 r. godzina 12 w Magistracie. Komitet zastrzega sobie wolny wybór ofert, albo nieprzyjęcie żadnej. Do przetargu mogą stawać tylko firmy koncesjonowane.

Nowy Sącz, dnia 20 września 1933.

Przewodniczący Komitetu budowy
Dyr. Jan Zajączkowski.

„**Więzienie w Jaśle** ogłasza nieograniczony przetarg na dostawę artykułów żywnościowych na okres od 1 listopada 1933 r. do dnia 31 marca 1934 r, mianowicie: fasoli 3000 kg., grochu 2000 kg., kaszy jęczm. 2500 kg., kapusty surowej 8000 kg., owsa 500 kg., pęcaku 2000 kg., słoniny 1300 kg., ziemniaków 30000 kg., żyta 15000 kg., mąki pszennej 70 proc. 4000 kg., mięsa wołowego i mleka. Oferty podpisane zapieczętowane i z odpowiednim napisem należy składać wraz z próbkami oferowanego towaru w zarządzie więzienia w Jaśle d o d n i a 1 0 p a ź d z i e r n i k a 1 9 3 3 r. włącznie. Komisja przetargowa zastrzega sobie swobodny wybór oferenta, jak również przeprowadzenie ustnego przetargu, który wyznacza się na

dzień 12 października 1933 r., godz 12. O warunkach przetargu i dostawy osoby zainteresowane mogą informować się u naczelnika więzienia w Jaśle. Naczelnik Więzienia wz. Meisser aspirant S. W.

---

5. Okręgowy Urząd Budownictwa w Krakowie pl. św. Magdaleny L. 2. ogłasza przetarg nieograniczony na:

1) Wykonanie instal. urządzenia do wytwarzania gorącej wody w bud. gospodarczym w Król. Hucie na dzień 2. X. 1933 r. godz. 10-ta

2) Wykonanie inst. kotła do gotowania herbaty w bud. koszarowym w Król. Hucie na dzień 2. X. 1933 r. godzina 12-ta.

3) Budowę magazynu w Wadowicach na dzień 4. X. 1933 r. godzina 10 ta.

4) Naprawę drogi i wykonanie przepustów w Szczakowej na dzień 4. X. 1933 r. godz. 12-ta.

5) Przebudowę pralni w Sanatorjum Wojsk. w Zakopanem na dzień 6. X. 1933 r. godz. 10-ta.

6) Wykonanie instalacji elektrycznej w O. D. W. w Krynicy na dzień 9. X. 1933 r. g. 10

7) Wykonanie budowy szopy na siano w Tarnowskich Górach na dzień 5. X. 1933 r. godzina 10-ta.

Wszelkie informacje oraz druki ofertowe można otrzymać w 5. Okr. Urzędzie Budown. w godzinach urzędowych.

Wadjum 1 proc. oferowanej sumy winno być złożone bezwzględnie gotówką na konto czekowe P. K. O. Nr. 438800 Izby Skarbowej w Krakowie, względnie w papierach wartościowych w Kasie Urzędu Skarbowego, w obu wypadkach na rzecz Okręgowego Urzędu Bud. Nr. V w Krakowie, a kwit dołączony do oferty. Złożone kaucje w innej formie: jak książeczki wkładkowe, listy gwarancyjne, weksle i. t. p. nie będą uwzględniane, a temsamem oferty te jako nieważne rozpatrywane nie będą.

Druki ofertowe w 1 egzemplarzu w podwójnych zalakowanych kopertach opatrzonych tytułem roboty, należy składać w 5. Okr. Urzędzie Bud. w podanych wyżej terminach, poczem nastąpi komisyjnie otwarcie ofert.

5. Okr. Urząd Budownictwa zastrzega sobie dowolne pomniejszenie lub zwiększenie robót, wybór oferenta, oraz prawo unieważnienia przetargu.

Kierownik Okr. Urzędu
Budownictwa Nr. V.

Tymczasowy Wydział Powiatowy (Pow. Zarząd Drogowy) w Brzesku.

L. III. D 11 — 305/33.

Na podstawie rozporządzenia Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego, Wydział Komunikacyjno-Budowlany z dnia 19 lutego 1933 r. L. K. B. D. II—24—34 Tymcz. Wydz. Powiatowy (Pow. Zarząd Drogowy) w Brzesku ogłasza przetarg ofertowy na dzierżawę promu linowego na Dunajcu w Roztoce ad Zakliczyn pow. Brzesko wraz z przynależnemi objektami, w których skład wchodzą:

1) Budynek drewniany na podmurowce, składający się z dwóch izb, dwóch sionek, spiżarni, piwnicy i strychu, z tego jedna izba i jedna sionka dla urzędowego użytku Powiatowego Zarządu Drogowego,

2) poczekalnia drewniana dla przewoźnika, ewentualnie dla pasażerów,

3) prom drewniany o wymiarach rzutu poziomego 12 m X. 4. m., znajdujący się na wodach rzeki Dunajca,

4) dwa mostki wyjazdowe ruchome,

5) urządzenie składające się z liny drucianej, rozpiętej ponad rzeką na słupach i karugi wraz z rolką, połączoną z promem krótką linką,

6) parcela gruntowa o powierzchni jednego morga, przeznaczona pod uprawę plonów rolnych dla przewoźnika.

Termin otwarcia ofert wyznacza się na dzień 12 października 1933 r. o godzinie 11-tej przedpołudniem w biurze Powiat. Zarządu Drogowego w Brzesku.

Oferty pisemne, sporządzone ściśle wg. wymogów określonych w „Przepisach o oddawaniu państwowych dostaw i robót“ (rozporz. b. Ministr. Robót Publicz. z dnia 13 sierpnia 1930 r. XVI. 1333), wolne od stempla, należy składać lub przesyłać pocztą, listem poleconym w terminie do dnia 12 października 1933 r. godz. 11-ta przedpołudniem na ręce Kierownika Powiat. Zarządu Drogowego w Brzesku w zapieczętowanych kopertach z napisem:

„Oferta na dzierżawę promu na Dunajcu w Roztoce“.

W ofercie winien reflektant nadmienić, że zapoznał się z warunkami, określonemi przez Urząd Wojewódzki w nadesłanym Pow. Zarządowi Drogowemu projekcie umowy, a w szczególności o opłacaniu przez dzierżawcę podatków i opłat, oraz o wysokości unormowanej taryfy przewozowej.

Do oferty należy dołączyć wadjum w wy-

sokości 5% (pięć procent) wartości oferowanej dzierżawy rocznej, przyczem nadmienia się, że wadjum to może być dołączone w formie książeczek wkładkowych, lub w papierach wartościowych, obliczonych według obowiązującego kursu, albo wreszcie w gotówce, złożonej na ręce przewodniczącego komisji przetargowej przy otwarciu ofert. Wszelkie informacje i warunki dzierżawy promu mogą reflektanci otrzymać w biurze Pow. Zarządu Drogowego w Brzesku w godzinach urzędowych codziennie, oraz na miejscu u p. drogomistrza Ignacego Łąckiego w Zakliczynie.

Termin oddania promu w dzierżawę rozpoczyna się z dniem 1 listopada 1933 r. na okres 5 miesięcy tj. do 31 marca 1934 r., poczem okres dzierżawy może być przedłużony na następny rok budżetowy stosownie do pkt. 7, warunków zawrzeć się mającej umowy.

Tym. Wydział Powiatowy (Powiat. Zarząd Drogowy) zastrzega sobie prawo wolnego wyboru oferenta, oraz możności przeprowadzenia dodatkowej licytacji ustnej, bezpośrednio po otwarciu i rozpatrzeniu ofert pisemnych, wreszcie nieprzyjęcia żadnej oferty, oraz unieważnienia przetargu.

Oferty nieodpowiadające warunkom wyszczególnionym w wyżej powołanem rozporządzeniu Min. Robót Publicznych, oraz złożone po terminie, nie będą rozpatrywane.

Kierownik P. Z. Dr.
Inż. Adolf Gawalewicz
radca budown.

Przewodniczący T. W. P.
w. z. Maniecki
referendarz

Urząd Wojewódzki Krakowski ogłasza niniejszem przetarg publiczny ofertowy na roboty około wykończenia instalacji kanalizacyjno-wodociągowej i gazowej zachodniem skrzydle gmachu Kliniki Ginekologiczno-Położnicznej U. J. w Krakowie, przy ul. Kopernika L. 25,

Formularze ofertowe nabyć można w Oddziele budowlanym Urzędu Wojewódzkiego w gmachu Krzysztofory (Rynek główny) L. 35 w biurze nr. 6 II p. za zwrotem kosztów sporządzenia w kwocie 4 zł. za jeden formularz.

Oferty o cenach stałych sporządzone ściśle według obowiązujących przepisów składać należy w biurze Kierownika Oddziału budowlanego Krzysztofory II p. drzwi Nr. 4 w terminie do dnia 14 października 1933 r. do godziny 10-tej, gdzie nastąpi również otwarcie ofert w tym samym dniu o godzinie 11-tej.

Do każdej z ofert dołącyć należy dowód na złożone w Kasie Skarbowej wadjum w wysokości 5% (pięć procent) kwoty oferowanej.

Oferty niezłożone w powyższym terminie i niepoparte wymaganem wadjum nie będą rozpatrywane.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie wolny wybór, względnie nieprzyjęcie żadnej z przedłożonych ofert.

Za Wojewodę:
Inż. Juljan Wąsowski
Naczelnik Wydziału Komunikac. Budowl.

Poszukiwania.

Sąd Grodzki w Kalwarji, Sygn. Kg. 535/33 poszukuje Pawła Dudy, lat 44, urodzonego, przynależnego i zamieszkałego w Płokach pow. Chrzanów, na rękę i nogę ułomnego, syna Tomasza i Magdaleny.

Urząd Wojewódzki Lwowski do Nr. BB. 25/35/33 poszukuje Stanisława Studnickiego, syna Juljana i Zdzisławy Dembińskiej. W r. 1919 Studnicki był zatrudniony na folwarku w Starogrodzie w charakterze administratora i stąd został przez ukraińców wywieziony do Sokala.

Magistrat miasta Łodzi do Nr. IV/21622/Row. Z. poszukuje Stefana Tomczaka vel Tomczyka, syna Feliksa i Wiktorji ur. 7 lipca 1889, wdowca, wyznania rz. kat. z zawodu murarza.

Sąd Grodzki oddział III w Skawinie Sygn. Kg. 155/33 poszukuje Władysława Grabowskiego, syna Wojciecha i Teresy, ostatnio zamieszkałego w Gołuchowicach pow. krakowskiego.

Urząd Wojewódzki Łódzki do Nr. POB. II. 9/47/33 poszukuje Józefa Tadeusiaka, syna Michała i Agnieszki, ur. w r. 1886. Tadeusiak pozostawił w r. 1930 w Miejskim Domu Wychowawczym w Łodzi nieletnią córkę Zofję, która w zakładzie przebywa do chwili obecnej.

Sąd Grodzki oddział III w Skawinie Sygn. Kg. 514/33 poszukuje Wincentego Wiedeniaka, ur. 8 lutego 1912 r. w Borku Szlacheckim, syna Jana i Anny i tam ostatnio zamieszkałego.

Urząd Wojewódzki Poleski w Brześciu n. B.

do Nr. AA — 23 poszukuje Marjana Szulca, b. kierownika P. B. D. w Drohiczynie, syna Karola i Leontyny, ur. w r. 1890.

Starosta Powiatowy Chrzanowski do 1. P. 2233 poszukuje Genowefy Fitał, córki Michała i Kornelji, lat 29, która wydaliła się w r. 1931 z Trzebini, podrzucając nieślubne dziecko płci męskiej.

W razie wyśledzenia miejsca pobytu wymienionych należy zawiadomić władze poszukujące.

Starostwo w Myślenicach ogłasza, że w r. 1928 przybyła do gminy Bystrej pow. Myślenice osoba płci żeńskiej, licząca około 40 lat, bez żadnych dokumentów i przebywa tam do dnia dzisiejszego. Opis osoby: wzrost średni, włosy szatynka, oczy siwe, nos płaski, usta mierne, twarz okrągła.

Bliższe dane o rodzinie i pochodzeniu tej osoby należy zgłaszać do Starostwa w Myślenicach.

Z dniem 1 października 1933 r. zostaje wyłączona gmina Biesiadki ze zamiejscowego okręgu pocztowego agencji pocztowej Porąbka Uszewska i włączona do zamiejscowego okręgu pocztowego agencji poczt. Uszew.

Z powyższym dniem pośrednictwo pocztowe Biesiadki będzie wymieniało pocztę w Agencji poczt. Uszew.

Zagubienie dokumentów zgłosiły następujące osoby:

1) Firma „Agraria", Kraków, Plac Kossaka 2, dowód rejestracyjny samochodu Nr. Kr. 97390 wydany przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

2) Krakowska Miejska Kolej Elektryczna w Krakowie, dowód rejestracyjny samochodu osobowego marki „Durant Rugby" Nr. Kr. 96502 wydany przez Urżąd Wojewódzki Krakowski.

3) Małkowski Antoni, Kraków ul. Miedziana 37, ur. w r.1896, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Włocławek.

4) Wszołek Jan, Kraków ul. Konopnickiej 9, dowód rejestracyjny samochodu Nr. Kr. 95617 wydany przez Urząd Wojewódzki Krakowski oraz książeczkę kontrolną uiszczanego podatku na Państw. Fundusz Drogowy wydaną przez Magistrat m. Krakowa.

5) Leśniak Wojciech, Kraków-Dąbie ul. Rzeczysko 6, ur. 23 kwietnia 1893 w Czechówce pow. Myślenice, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kraków.

6) Jucha Jan, Kraków ul. Sebastjana 6, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kraków-Miasto (rocznik 1898).

7) Jordan Zofja, Ciężkowice, pow. Brzesko dowód rejestracyjny samochodu Nr. KR. 97026, oraz prawo jazdy samochodami Nr. 5245 wydane przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

8) Per Jan, Kraków ul. Krasickiego 10, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kraków-Miasto (rocznik 1904).

9) Szpiro Chaim Jakób, Kraków ul. Kalwaryjska 34, ur. w r. 1898, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łodzi oraz dowód osobisty wydany przez Magistrat miasta Łodzi.

10) Administracja Dóbr hr. Potockich w Krzeszowicach dowody rejestracyjne koni Serja D: Nr. 27005 — koń wałach siwy, szaro drapiasty, wzrost 149, ur. 1911 r. oraz Nr, 68892 — koń wałach, ur. 1920, 150 cm. gniady z gwiazdką, lewa przedpiętka biała.

11) Doktor Marja emerytowana nauczycielka, Kraków Al. Krasińskiego 12, III p. legitymację urzędową wydaną przez Radę Szkolną Powiatową w Brzesku.

12) Mikołajski Kasper, Czatkowice Nr. 24 p. Krzeszowice, legitymację strażnika leśnego wydaną przez Starostwo w Chrzanowie w r. 1917.

13) Szarek Józef, Spytkowice Nr. 203 k. Zatora, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 91398.

14) Dąba Ludwik, Skidzin Nr. 6 pow. Biała,

dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 115381.

15) Żukowski Konstanty. ur. w r, 1901 **zamieszkały w Krakowie** — dworzec osobowy **książeczkę** wojskową wydaną przez P. K. U. **Jasło.**

16) Inż. Dobosz Emil, ur. w r. 1884 za**mieszkały w Krakowie** ul. Krowoderska 30, m. 1, **dowód osobisty** Nr. 1023/929 **oraz** kartę **na broń,** wydane przez Starostwo grodzkie **w Krakowie.**

17) Frister Hercek, ur. w r. 1898, zamieszkały w Krakowie ul. Kraszewskiego 23, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Wadowice.

18) Wittke Hugon, Biała Małop. ul Kolejowa 24. pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr. 204, wydane przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

Adres Redakcji i Administracji „Krakowski Dziennik Wojewódzki" Kraków, ulica Basztowa 22, telefon Nr. 111-41

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza zł. 1·50 — Przedpłata na rok 1933 wynosi: roczna 18 zł., półroczna 9 zł., kwartalna 4·50 zł.

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia i za poszczególne egzemplarze należy przekazywać na rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409.144 Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia Chrześcijańska Kraków ul. Sławkowska 6, tel. 144-65, pod zarządem A. Gablankowskiego.